

MAGISTRSKI DVOPREDMETNI
ŠTUDIJSKI PROGRAM DRUGE STOPNJE
SPLOŠNO JEZIKOSLOVJE
FILOZOFSKE FAKULTETE UNIVERZE V LJUBLJANI
predstavitev študijskega programa

1 Podatki o študijskem programu

Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS:	2221 Jezikoslovje
Znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI:	H – 6.2 Jeziki in književnosti
Razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij:	8
Razvrstitev v evropsko ogrodje kvalifikacij:	7
Razvrstitev v evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij:	Druga stopnja

Drugostopenjski dvopredmetni magistrski študijski program *Splošno jezikoslovje* Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani traja 2 leti (4 semestre) in obsega 60 kreditnih točk. Pridobljeni strokovni naslov je

magistrica splošnega jezikoslovja in ... oziroma *magister splošnega jezikoslovja in ...*
(okrajšano: *mag. spl. jezikosl. in ...*)

pri čemer je polni naslov odvisen od vsakokratnega individualnega izbora druge študijske discipline.

Študent(ka), ki vpiše drugostopenjski dvopredmetni magistrski študijski program *Splošno jezikoslovje*, poleg njega izbere in vpiše še poljuben drug drugostopenjski dvopredmetni program Filozofske fakultete UL. Oba izbrana programa skupaj tvorita celoto. Programa sta v vseh pogledih enakovredna.

2 Temeljni cilji programa in pridobljene kompetence

Temeljni cilji drugostopenjskih dvopredmetnih programov. Drugostopenjski dvopredmetni programi so nadgradnja prvostopenjskih programov in usposabljaajo za kompleksnejše in zahtevnejše naloge in potrebe na splošnem humanističnem področju. Diplomantke in diplomanti drugostopenjskih dvopredmetni študijskih programov si pridobijo znanja in usposobljenosti iz dveh disciplin. Poleg ciljev, ki jih dosegajo na področju obeh izbranih disciplin, so diplomanti usposobljeni pridobljena znanja povezovati med seboj in z drugimi področji, transfer znanja iz enega področja na drugega pa spodbuja njihovo fleksibilno uporabo v različnih situacijah. Dvopredmetnost drugostopenjskih programov nadgrajuje sposobnost intra- in interdisciplinarnega prenosa pri uporabi znanj, metodologije, razumevanja znanstvenih metod, pristopov in procesov. Cilj dvopredmetnih programov je usposobiti diplomantke in diplomante za raznovrstne kompetence na podlagi razumevanja in povezovanja različnih vidikov interdisciplinarnosti na višjem strokovnem nivoju. Dvopredmetni programi širijo nabor zaposlitvenih možnosti, saj diplomanti in diplomantke obvladajo oz. poznajo dve strokovni področji.

Temeljni cilji programa:

- posredovati poglobljeno védenje o sodobnih jezikoslovnih teorijah na področju sinhronega in diahronega jezikoslovja ter usposobiti študenta za aplikacijo teh teorij na slovenski jezik in za samostojno raziskovalno delo na področju splošnega jezikoslovja, ter

- posredovati poglobljeno védenje o povezanosti jezikovnih, družbenih, psiholoških in socialnopsiholoških pojavov in procesov ter usposobiti študenta za aplikacijo pridobljenega teoretskega znanja v praktičnem raziskovalnem delu, predvsem pri proučevanju jezikovnih pojavov in procesov povezanih slovenskim etničnim/jezikovnim prostorom.

Splošne kompetence drugostopenjskih dvopredmetnih študijskih programov. Diplomantke in diplomanti drugostopenjskih dvopredmetnih študijskih programov:

- logično in abstraktno analizirajo, sintetizirajo in vrednotijo;
- znajo poglobljeno izražati znanja z obeh strokovnih področij v pisni in ustni obliki in jih kritično vrednotiti;
- kompetentno prenašajo intra- in interdisciplinarna znanja v prakso;
- samostojno poglobljajo in izpopolnjujejo ter povezujejo pridobljena znanja in usposobljenosti z različnimi strokovnimi področji;
- kontekstualizirajo in samostojno nadgrajujejo informacije;
- prenašajo svoja znanja in sposobnosti na druga problemska področja (sposobnost transferja);
- rešujejo probleme, konfliktne situacije in delovne naloge intra- in interdisciplinarno;
- so usposobljeni za timsko reševanje problemov;
- znajo organizirati in voditi strokovne skupine;
- so sposobni (samo)evalvacije in (samo)ocenjevanja ter kritičnega in celostnega razmišljanja;
- samostojno poiščejo, interpretirajo in uporabljajo nove vire znanja na strokovnih in znanstvenih področjih;
- so usposobljeni za strokovno in učinkovito uporabo IKT pri iskanju, izbiranju, obdelavi, predstavitvi in posredovanju informacij;
- zagotavljajo kvaliteto lastnega dela ter zvišujejo standarde kakovosti v delovnem okolju.

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom:

- Samostojno pridobivanje in uporaba virov, znanja in podatkov.
- Kritično in celostno razmišljanje, tudi na medstrokovni ravni.
- Poznavanje osnovnih prijemov ocenjevanja, vrednotenja in razčlenjevanja.
- Sposobnost za uporabo znanstvenega aparata.
- Sposobnost utemeljevanja, razpravljanja in pojasnjevanja.
- Sposobnost in smisel za sodelovanje v mednarodnih projektih.
- Odprtost za alternativne poglede in rešitve.
- Seznanjenost s postopki prijavljanja raziskovalnih itd. projektov.

Učne kompetence in vseživljenjsko učenje:

- Sposobnost za ukvarjanje s problemi in za njihovo reševanje.
- Sposobnost za vodenje strokovnih delavnic.
- Odprtost za nenehni poklicni razvoj in vseživljenjsko učenje.
- Sposobnost biti kritičen in samokritičen.
- Sposobnost za izražanje pravic, interesov in potreb.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom:

- Sposobnost za terensko delo v jezikoslovju.
- Sposobnost (teoretična in praktična) za raziskave na področju jezikoslovja.
- Seznanjenost s filološkimi metodami.
- Sposobnost za ustvarjanje in razvijanje znanstvenih teorij, zlasti deduktivnih.
- Seznanjenost z glavnimi jezikoslovnimi šolami in zmožnost za njihovo uporabo ob slovenskih jezikovnih dejstvih.

- Seznanjenost s teorijo naravnosti v jezikoslovju, zlasti z naravno skladnjo kot slovenskim prispevkom jezikoslovni teoriji.
- Zmožnost razlaganja tistih pojavov slovenščine, ki niso specifični zanjo, temveč so poseben primer splošnejših jezikovnih pojavov.

3 Pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa

Pogoji za vpis na študijski program so usklajeni z Zakonom o visokem šolstvu in Statutom Univerze v Ljubljani.

V magistrski dvopredmetni študijski program druge stopnje *Splošno jezikoslovje* se lahko vpiše, kdor je končal:

- a) študijski program najmanj prve stopnje, ovrednoten z najmanj 180 kreditnimi točkami, z istega strokovnega področja ali enakovreden študijski program, pridobljen po dosedanjih predpisih v RS ali tujini;
- b) študijski program najmanj prve stopnje, ovrednoten z najmanj 180 kreditnimi točkami, z drugih strokovnih področij ali enakovreden študijski program, pridobljen po dosedanjih predpisih v RS ali tujini, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, bistvene za nadaljevanje študija. Te obveznosti določi oddelek, ki izvaja program in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk.

Kandidat oz. kandidatka lahko predpisane obveznosti opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v študijski program druge stopnje.

V skladu s Statutom Univerze v Ljubljani pogoje za vpis na študij za pridobitev izobrazbe izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini. Postopek vodi pooblaščen oseba Univerze v Ljubljani, vsebinsko pa o priznavanju v tujini pridobljene izobrazbe odloča senat članice oziroma univerze skladno s Statutom UL.

Predvideno število vpisnih mest:

- za državljane Republike Slovenije in EU: **10 redni, 5 izredni**
- za tujce in Slovence brez slovenskega državljanstva: 1 redni, 3 izredni
- za vzporedni študij: 1 redni, 1 izredni
- po merilih za prehode:
 - 2. letnik: 5 redni, 5 izredni

Če je sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

- povprečne ocene na dodiplomskem študiju (35 %),
- ocene diplomskega izpita oziroma diplomske naloge (35 %),
- povprečne ocene pri predmetih iz jezikoslovnih, matematičnih ter družboslovnih predmetnih področij dodiplomskega študija (30 %).

Če program ne vsebuje diplomskega izpita oz. diplomske naloge, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

- povprečne ocene na dodiplomskem študiju (60 %),
- povprečne ocene pri predmetih iz jezikoslovnih, matematičnih ter družboslovnih predmetnih področij dodiplomskega študija (40 %).

Na podlagi meril za priznavanje Filozofska fakulteta prek ustaljenega postopka obravnava individualne dokumentirane vloge študentov v skladu z določbami Statuta in Pravil Filozofske fakultete. Vloga, oddana na študentski referat, se posreduje oddelku v mnenje. Ustrezni organ Oddelka za primerjalno in splošno jezikoslovje obravnava vlogo in predlaga ovrednotenje priznanih opravljenih obveznosti po merilih za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS. Odločitev na predlog oddelka poda Odbor za študentska vprašanja.

4 Merila za priznavanje znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program

Določila o priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v študijski program, se smiselno upoštevajo tudi pri priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih med študijem, v kolikor je v obliki učnega sporazuma to dogovorjeno vnaprej.

Po univerzitetnih dvopredmetnih študijskih programih prve stopnje se lahko kandidatom in kandidatkam priznavajo tudi znanja, usposobljenosti in zmožnosti, ki jih je kandidat/ka pridobil/a pred vpisom v različnih oblikah formalnega in neformalnega izobraževanja in ki po vsebini in zahtevnosti v celoti ali deloma ustrezajo splošnim oziroma predmetnospecifičnim kompetencam, določenim z dvopredmetnim študijskim programom.

Postopek priznavanja neformalno pridobljenega znanja in spretnosti je v celoti usklajen s Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti, sprejetem 29. maja 2007 na Senatu Univerze v Ljubljani.

Študentje oz. študentke znanja, pridobljena v različnih oblikah formalnega in neformalnega izobraževanja ter izkustvenega učenja (portfolijo, projekti, objave avtorskih del ipd.), izkažejo s spričevali in drugimi listinami, iz katerih je razvidna vsebina in obseg vloženega dela študenta.

Vloga za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti mora vsebovati:

- spričevala,
- druge listine (različni dokumenti, ki jih izda delodajalec in dokazujejo izkušnje, potrdila o udeležbi na seminarjih in usposabljanjih ipd.),
- portfolio, v katerem kandidat pripravi svojo biografijo s podatki o izobrazbi, o zaposlitvah ter drugih izkušnjah in znanjih, ki jih je pridobil v preteklosti,
- druga dokazila (izdelki, storitve, objave in druga avtorska dela kandidatov; projekti, izumi, patenti ipd.).

Priznana znanja, usposobljenosti oz. zmožnosti se lahko upoštevajo kot opravljene študijske obveznosti znotraj vseh delov študijskega programa. Iz njih pa morata biti jasno razvidna tako vsebina kot obseg vloženega dela študenta, da se lahko znanja ovrednotijo s kreditnimi točkami. Na podlagi individualnih dokumentiranih vlog študentov oz. študentk odloča o priznavanju in vrednotenju tako pridobljenih znanj, usposobljenosti in zmožnosti Filozofska fakulteta na predlog posameznih oddelkov. Ob tem upošteva Pravilnik o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti, sprejet 29. maja 2007 na Senatu Univerze v Ljubljani, druge določbe statuta Univerze v Ljubljani ter Pravila Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

5 Pogoji za napredovanje po programu

Pogoji za napredovanje po programu so usklajeni s Statutom Univerze v Ljubljani:

- Za napredovanje v drugi letnik mora študent opraviti študijske obveznosti za prvi letnik študijskega programa v tolikšnem obsegu, da doseže 90 odstotkov KT, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 KT).

V skladu s sklepom Senata Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani (42. seja senata FF z dne 13. 2. 2013) in Statutom Univerze v Ljubljani se lahko v primeru izjemnih okoliščin, določenih v Statutu UL, na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 KT). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.

V skladu s Statutom Univerze v Ljubljani ima študent, ki ni opravil študijskih obveznosti za vpis v višji letnik, določenih s študijskim programom, možnost, da v času študija enkrat ponavlja letnik, če izpolnjuje s študijskim programom določene pogoje za ponavljanje. Pogoj za ponavljanje letnika v okviru predlaganega študijskega programa so:

- opravljene študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 KT (25 % skupnega števila KT za posamezni letnik).

Pogoji za podaljševanje in mirovanje statusa študenta so določeni s Statutom Univerze v Ljubljani.

Študentom glede usmerjanja v različne smeri študija in drugih vprašanj, povezanih s študijem, v okviru govorilnih ur svetujejo predstojnik in ostali sodelavci Oddelka za primerjalno in splošno jezikoslovje Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

6 Pogoji za dokončanje študija

Pogoji za dokončanje študijskega programa so usklajeni s Statutom Univerze v Ljubljani.

Za dokončanje študijskega programa mora študent oz. študentka v celoti opraviti študijske obveznosti, predpisane s predmetnikom in posameznimi učnimi načrti, v skupnem obsegu 60 KT, pripraviti ustrezno magistrsko delo in ga uspešno zagovarjati. Ker gre za dvodisciplinarni študijski program, mora študent oz. študentka za dokončanje celotnega študija opraviti tudi vse obveznosti pri drugi disciplini, v skupnem obsegu 60 KT, skupaj torej 120 KT.

7 Določbe o prehodih med programi

Prehodi so možni med študijskimi programi iste stopnje, torej 2. stopnje.

Prehodi so možni med študijskimi programi:

- ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc;
- med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.

Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa. Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.

Pri prehodih se lahko priznavajo:

- primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-ka opravil/-a v prvem študijskem programu;
- neformalno pridobljena primerljiva znanja.

Predhodno pridobljena znanja študent/-ka izkazuje z ustreznimi dokumenti.

V skladu z Merili za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:

- le med študijskimi programi istih disciplin in
- če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/2016.

O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.

V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

8 Načini ocenjevanja

Izpitni režim je usklajen s Statutom Univerze v Ljubljani in Pravilnikom o izpitnem redu Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Oblike preverjanja znanja so: ustni in pisni izpiti, kolokviji, seminarski referati, seminarske naloge in preskusi znanja, ki jih predpisuje diplomski red.

Načini ocenjevanja so za vsak predmet posebej opredeljeni v posameznih učnih načrtih.

Ocenjevalna lestvica je od 6–10 (pozitivno) ter 5 (negativno):

10	izjemno znanje brez ali z zanemarljivimi napakami
9	zelo dobro znanje z manjšimi napakami
8	dobro znanje s posameznimi pomanjkljivostmi
7	dobro znanje z več pomanjkljivostmi
6	znanje ustreza le minimalnim kriterijem
5	znanje ne ustreza minimalnim kriterijem

9 Predmetnik študijskega programa

Kontaktne ure: P = predavanja, V = vaje, S = seminarji. KT = kreditne točke po ECTS.

Pri izbirnih strokovnih in splošnih predmetih je navedena okvirna informacija o kontaktnih urah. Dejansko število kontaktnih ur je odvisno od izbranega predmeta. Za notranje izbirne predmete so informacije o kontaktnih urah navedene v tabeli izbirnih notranjih predmetov.

1. letnik

1. semester

Predmet	P	V	S	KT
Sodobne jezikoslovne teorije 1	30		30	6
Jezikovni pojavi in procesi v razmerah jezikovnega stika	30		30	6
Zunanji izbirni predmet 1	10	10	10	3
Skupaj 1. semester:	70	10	70	15

2. semester

Predmet	P	V	S	KT
Analiza diskurza	30		30	6
Notranji izbirni predmet 1	30			6
Zunanji izbirni predmet 2	10	10	10	3
Skupaj 2. semester:	70	10	40	15
Skupaj 1. letnik:	140	20	110	30

2. letnik

3. semester

Predmet	P	V	S	KT
Notranji izbirni predmet 2	30		30	6
Izbrana poglavja iz nevrolingvistike in psiholingvistike	30		30	6
Praktično usposabljanje				3
Skupaj 3. semester:	60		60	15

4. semester

Predmet	P	V	S	KT
Magistrsko delo (dvopredmetni program)				15
Skupaj 4. semester:				15
Skupaj 2. letnik:	60		60	30
Skupaj program:	200	20	170	60

Izbirni strokovni predmeti

Predmet	P	V	S	KT
Matematika za jezikoslovce	15		15	6
Minimalistična teorija jezika	30		30	6
Teorija zgodovinskega jezikoslovja	60			6
Retorika			60	6
Filozofija kognitivne znanosti za jezikoslovce	30		30	6
Metodologija jezikoslovnega raziskovanja	15		15	6
Vežalna fonologija 1	30			6
Jezikovna tipologija 1	30			6
Jezikovno tržišče	15		15	6
Sodobne jezikoslovne teorije 2	30		30	6
Teorija opisnega jezikoslovja – morfologija	45		15	6
Usvajanje jezika	30		30	6

10 Predstavitev posameznih predmetov

Predmeti so zloženi po abecedi.

10.1 Analiza diskurza

Cilji in kompetence. Slušatelj dobi vpogled v nastanek in razvoj analize diskurza, tipe in načine funkcioniranja diskurza, metode diskurzivne analize in razmerje med izrečenim in razumljenim.

Vsebina. Zgodovina in sedanje stanje analize diskurza. — Definicija in vrste diskurza. — Metode analize diskurza: teorija govornih dejanj, interakcijska sociolingvistika, etnografija komunikacije, pragmatika, konverzacijska in variacijska analiza. — Diskurzivne strategije in tehnike. — Implicitni načini izražanja. — Diskurzivna analiza besedil.

10.2 Filozofija kognitivne znanosti za jezikoslovce

Cilji in kompetence. Cilj predmeta je seznaniti slušatelje z interdisciplinarnim področjem kognitivnih znanosti, predvsem mesta in vloge filozofije in jezikoslovja v njem. — Slušatelji razvijajo sposobnosti za interdisciplinarno raziskovanje, tj. povezovanje različnih znanstvenih pristopov na področju preučevanja človekove duševnosti. — Razvijajo sposobnost argumentiranja in kritičnega vrednotenja metod raziskovanja.

Vsebina. Slušatelji spoznajo interdisciplinarno področje kognitivnih znanosti, ki kot osrednje discipline vključuje psihologijo, računalništvo (umetna inteligenca), nevroznanost, lingvistiko in filozofijo. Seznanijo se z različnimi metodami in pristopi raziskovanja kognitivnih procesov in analizirajo temeljne teoretske pojme. — Slušatelji spoznajo različne pristope v kognitivni znanosti: klasičen simbolni pristop, konekcionizem in modeliranje z nevronskimi mrežami, utelešena kognicija in raziskovanje umetnega življenja in robotov. — Obravnavana so še vprašanja odnosa med znanstvenimi disciplinami in teorijami (npr. vprašanje avtonomije in redukcije) ter epistemološka vprašanja, odnos med prvoosebim in tretjeosebim spoznavanjem in pristopom k raziskovanju. Poseben poudarek je na obravnavi jezika, njegovega nastanka, njegove vloge kot komunikacijskega orodja in kot medija za predstavitev sveta in abstraktnega mišljenja. Pri seminarskem delu je poudarek na raziskovanju kognitivnih teorij jezikoslovja.

10.3 Izbrana poglavja iz nevrolingvistike in psiholingvistike

Cilji in kompetence. Predmet ponuja vsebine s področja psiholingvistike in nevrolingvistike na nadaljevalnem nivoju. — Študent poglobi znanje in razumevanje morfološkega procesiranja s poudarkom na tehnikah slikanja možganov. Cilj predmeta je tudi spoznavanje različnih jezikovnih okvar na morfološki ravni pri nevrodegenerativnih boleznih, kot so primarna progresivna afazija in sorodne demence.

Vsebina. Leksikalni dostop in procesiranje morfološko kompleksnih besed — Procesiranje izpeljank in psevdobesed — Procesiranje zloženek — Tehnike slikanja možganov in morfološko procesiranje (EEG in MEG) — Nevroanatomski korelati pri morfološkem procesiranju — Jezikovne okvare na morfološki ravni — Primarna progresivna afazija in leksikalno procesiranje — Pregled nevrolingvističnih raziskav na rojenih govorcih slovenščine

10.4 Jezikovna tipologija 1

Cilji in kompetence. Uvid v jezikovno tipologijo.

Vsebina. Jezikovno tipologijo in zaznamovanje. Zgledi iz slovenščine, evropskih jezikov in širše, s poudarkom na protistavno jezikoslovje: • Evropa kot jezično področje • teorije jezikovne tipologije • glasoslovje • besedne vrste • pregibanje • oblikoslovje • slovnično ujemanje • zaporedje sestavin • priredje in podredje

10.5 Jezikovni pojavi in procesi v razmerah jezikovnega stika

Cilji in kompetence. Študent/ka: — spoznava teorije, metode in modele kontaktnega jezikoslovja. — Seznanja se z oblikami vplivanja enega jezika na drugega. — Usposablja se za opazovanje vzajemnih in enosmernih posledic jezikovnega stika. — Spoznava značilnosti jezikovnega pluralizma in jezikovne hegemonije. Razmišlja o procesih širjenja, opuščanja in zamenjave jezika in prepozna razloge zanje. — Prepozna in pojasnjuje jezikovne in družbene pojave in posledice jezikovnega stika na primerih slovenščine v stiku z drugimi jeziki v slovenskem etničnem in jezikovnem prostoru in zunaj njega. — Seznanja se s koncepti večjezičnosti in multilingvizma v EZ, jih primerja s filozofijo in prakso jezikovnega pluralizma, institucionalne in individualne dvojezičnosti na jezikovno mešanih območjih v Sloveniji in v sosednih državah. — Pridobi temeljna znanja o sovisnosti jezikovnih, družbenih in socialnopsiholoških razsežnostih jezikovnega stika, ki mu omogočajo poglobljanje in nadgradnjo v okviru drugih strokovnih predmetov družbenostnega jezikoslovja.

Vsebina. Predmet seznanja s področji kontaktnega jezikoslovja ter razčlenjuje jezikovnostične pojave iz splošnojezikoslovnega in sociolingvističnega zornega kota. Osredišča se na naslednjo tematiko: — teorije, pristopi in modeli raziskovanja družbeno pogojene jezikovne spremembe; — jezikovne posledice jezikovnega stika — v jeziku: sposojanje, prevzemanje, jezikovna sprememba, — v govoru: izbira jezika, kodno preklapljanje, prevajanje, interferenca, transfer; — družbene posledice jezikovnega stika; — širjenje, ohranjanje in opuščanje jezika, — etnolingvistična vitalnost, etnolingvistična revitalizacija, — jezikovna produkcija in reprodukcija; — jezikovni konflikt; — govorec v razmerah jezikovnega stika — tipologija dvojezičnosti, — usvajanje/učenje maternega in drugega jezika, — dvojezičnost in spoznavni razvoj v izobraževanju. — Študent/ka svoje teoretično znanje osmišlja in dopolnjuje z raziskovanjem konkretnih primerov stika slovenščine z drugimi jeziki v slovenskem etničnem/jezikovnem prostoru in v EZ.

10.6 Jezikovno tržišče

Cilji in kompetence. Seznanitev z osnovnimi povezavami jezika in ekonomije. Na osnovi teorije jezika v družbi in spremenljivk, ki oblikujejo jezikovno tržišče študent/ka razume povezavo tradicionalnih lingvističnih oz. sociolingvističnih spremenljivk z ekonomskimi parametri. Pridobljeno znanje mu/ji omogoča razumevanje in interpretiranje vloge jezika v globalni ekonomiji.

Vsebina. 1. Jezik in družba jezik in družbena interakcija, moč jezika, jezik in ekonomija 1. Jezikovno tržišče politična ekonomija jezika (jezikovni trg, hierarhija jezikov) ekonomski parametri jezika (normativni in subjektivni) — večjezičnost/večkulturnost in ekonomija (vrednost jezikovne raznolikosti- jezik večine, jezik manjšine, jezik imigrantske skupnosti) — vrednost medskupinske komunikacije, jezikovno poučevanje — vrednost jezikovne vitalnosti- učinek jezika na trgovinske tokove — globalizacija/globalna ekonomija v sociolingvistični perspektivi

10.7 Magistrsko delo (dvopredmetni program)

Cilji in kompetence. Vpogled v naj sodobnejša dogajanja na področju splošnega jezikoslovja ali na področju kakega jezika, ki je posebno zanimiv z vidika splošnega jezikoslovja.

Vsebina. Magistrsko delo je sinteza znanja s področja splošnega jezikoslovja in sorodnih panog, pridobljenega med študijem; slušatelj se nauči, kako ta znanja uporabiti pri reševanju posameznega problema. Magistrsko delo je navadno osredinjeno na posamezen jezikovni problem, ki ga kandidat obdelava z upoštevanjem določenega števila sorodstveno in arealno ločenih jezikov, med katerimi ima posebno mesto slovenščina. Posebna pozornost se posveča računalniški pismenosti slušateljev.

10.8 Matematika za jezikoslovce

Cilji in kompetence. Študent se seznani z osnovami matematike in logike, potrebnimi v jezikoslovju, predvsem semantiki. Razume osnove matematične logike in teorije množic. Sposoben je uporabiti spoznana matematična sredstva pri jezikoslovnih, predvsem semantičnih formalizacijah. Zna ovrednotiti ustreznost matematičnih sredstev v jezikoslovnih formalizacijah.

Vsebina. Izjavni račun. Predikatni račun. Razširitve logike prvega reda. Teorija množic. Posplošeni kvantifikatorji. Relacije. Funkcije. Strukture urejenosti. Grafi in drevesa. Formalni jeziki. Rekurzija.

10.9 Metodologija jezikoslovnega raziskovanja

Cilji in kompetence. Seznanitev z osnovami jezikoslovnega raziskovanja. Študent razvije zmožnost eksaktnega in sistematičnega opazovanja in vrednotenja pojavov in procesov na področju jezika in govora na racionalen –izkustven način ob uporabi ustreznih metod. S pridobljenim znanjem o empiričnem raziskovanju študent pridobi sposobnost, razumeti in interpretirati razmerja med jezikovnimi in družbenimi kategorijami.

Vsebina. Opredelitev znanstvenega raziskovanja- znanstvena teorija, znanstvena metoda in empirija. — Pregled raziskovalnih metod (posrednih in neposrednih), postopkov (laboratorijsko raziskovanje, testiranje, anketiranje, intervju, udeležensko opazovanje, akcijsko raziskovanje) ter instrumentov. — Oblikovanje raziskovalnega modela in raziskovalnega/nih vprašanj(a) / hipotez (določitev spremenljivk in načrtovanje sovisnosti). — Časovni okvir raziskave: prava in navidezna časovna raziskava določitev časovnih rezov (panel), longitudinalna raziskava. — Oblikovanje in predhodno preverjanje ustreznosti instrumenta. — Vzorčenje: načrtovanje in izbira vzorca, struktura vzorca, subjekti (informanti, respondenti), besedila, korpus. — Protokol pri zajemanju podatkov – naloge, postopki in drža raziskovalca- anketarja. — Urejanje in obdelava podatkov. — Analiza in interpretacija podatkov, preverjanje hipotez in vključevanje novih spoznanj. — Uporabniki in diseminacija (širitev) raziskovalnih izsledkov.

10.10 Minimalistična teorija jezika

Cilji in kompetence. Študent pogloblja svoje poznavanje standardne tvorbenne teorije jezika z raziskovalnim programom in analitičnim aparatom njene sodobne, t.i. minimalistične inačice. Študent pridobi potrebno strokovno znanje za vzpostavljane in preverjanje dveh temeljnih domnev minimalistične slovnice: (i) pomenski pojmi so univerzalni; skladenjske zgradbe ne

poznajo jezikovne raznolikosti; (ii) vir jezikovne raznolikosti je morfologija. — Pridobljeni analitični prijemi za konstruiranje domnev take abstraktne oblikoskladnje omogočajo študentu, da ustvarjalno spremlja poskuse eksplikacije jezikoslovne intuicije, da jezik uporablja samo tista sredstva, ki so nujna in zadostna za pridruževanje pomena glasovni verigi. Študent primerja in kritično ovrednoti različne modele preučevanja jezika znotraj tvorbeno-pretvorbene slovnice.

Vsebina. 1. Standardna slovnica načel in parametrov primerjalno z minimalistično slovnico. Metodološki in vsebinski minimalizem. Minimalistična domneva: jezik je optimalno načrtovan sistem z ozirom na pogoje, ki jih jeziku postavljajo kognitivni sistemi, s katerimi součinkuje. Primerjalno zgodnja tvorbeno teorija proti standardni slovnici načel in parametrov proti minimalizmu proti teoriji faz. 1. Teorija oznak. Imperfekcija jezika: neinterpretabilne formalne oznake. 2. Funkcijske zveze minimalistične slovnice: a. funkcijske zveze, ki jih vzpostavljajo oblikoskladenjske oznake stavčne zveze; b. funkcijske zveze, ki jih vzpostavljajo oblikoskladenjske oznake vezniške zveze; — c. funkcijske zveze, ki jih vzpostavljajo oblikoskladenjske oznake samostalniške zveze. 1. Teorija premika: a. k-premik; — b. premik jedra; — c. premik argumentnih zvez. — Izraženi skladenjski premiki so domnevno manj gospodarni od neizraženih, zato teorija napoveduje, da so lastnosti, ki zahtevajo izražene premike, zaznamovane. Stave, ki se oddaljuje od univerzalne, so rezultat zaznamovane vrednosti neke funkcijske zveze. 1. Teorija ujemanja. Pripis skladenjskega sklona: imenovalnik, tožilnik; izjemni pripis tožilnika. Stavki z neizraženim osebkom. Stavki s formalnim osebkom.

10.11 Praktično usposabljanje

Cilji in kompetence. Praktično usposabljanje je usmerjeno v aplikativno uporabo znanj, ki jih študent pridobi v času študija. — Praktično usposabljanje lahko predstavlja osnovo za izdelavo diplomske naloge oziroma odpira možnost za zaposlitev študenta po končanem študiju.

Vsebina. Praktično usposabljanje bo potekalo v ustanovah, ki se raziskovalno ali izobraževalno ukvarjajo posredno ali neposredno z jezikoslovjem oz. z različnimi vidiki jezika oz. jezikovnimi procesi v družbi. Usposabljanje se lahko izvaja tudi v gospodarskih podjetjih ali državnih ustanovah, pri katerih je vsebina dela povezana tudi z najširšim vidikom jezika. Vsebina prakse se prilagaja konkretnemu mestu oz. organizaciji, kjer študent opravlja prakso. Naloge določi študentu mentor v instituciji, kjer opravlja prakso. — Vsebina praktičnega usposabljanja je: — spoznavanje organizacije; — seznanitev s področjem dela, ki je povezano z jezikom; — seznanitev s potekom dela in evidentiranje problematike, — konzultacije z mentorjem. — po končanem praktičnem usposabljanju študent pripravi poročilo.

10.12 Retorika

Cilji in kompetence. Slušatelj dobi vpogled v področja retorike, razvija sposobnost kritične analize govora in lastne retorične spretnosti.

Vsebina. Retorika nekoč in danes. — Komunikacija. Vloga čustev. Moč besede. — Vrste in zgradba govora. — Argumentiranje. — Nejezikovne prvine govora. — Govorniški slog.

10.13 Sodobne jezikoslovne teorije 1

Cilji in kompetence. Študent pogloblja strokovno znanje sodobne teorije jezikovne zmožnosti s preučevanjem izbranih jezikovnih pojavov na posamičnih jezikoslovnih ravninah oz. modulih

tvorbene slovnice. S tem pogloblja svoje razumevanje teoretično odmevnejših analitičnih konstruktov in pridobiva strokovno samostojnost v preverjanju privzetih domnev na podatkih iz tipološko različnih jezikov.

Vsebina. Obravnavani pojavi so odbrani z ozirom na njihovo teoretično svežino in odmevnost v času študija. — Skladnja. — Neinterpretabilne oznake funkcijskih zvez minimalistične slovnice. — Formalne podobnosti stavčne in samostalniške zveze. — Sodelovanje med skladnjo in drugimi moduli slovnice. — Semantika. — Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez stavka: čas, vid, modalnost, govorno dejanje. — Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez samostalniških izrazov: kvantifikacija, določnost, števnost, ipd.. — Fonologija. — Melodična zgradba fonoloških segmentov. — Avtosegmentalnost, fonotaktika in razmerja med ogrodnimi točkami. — Teorije šibljenja. — Vmesnik z morfologijo/skladnjo. — Morfologija. — Nastajanje besede v minimalistični slovnici. Model t.i. razpršene morfologije (Marantz): besede nastajajo s tvorjenjem kompleksnih skladenjskih jeder kjer koli v slovnici in na več načinov: s premikom jedra k jedru, s priklopom jedra k jedru in/ali s sestavljanjem strukturalno ali linearno stičnih jeder. — Vloga morfoloških razčlemb v razlagalni teoriji jezikovne zmožnosti.

10.14 Sodobne jezikoslovne teorije 2

Cilji in kompetence. Študent pogloblja strokovno znanje sodobne teorije jezikovne zmožnosti s preučevanjem izbranih jezikovnih pojavov na posamičnih jezikoslovnih ravlinah oz. modulih tvorbene slovnice. S tem pogloblja svoje razumevanje teoretično odmevnejših analitičnih konstruktov in pridobiva strokovno samostojnost v preverjanju privzetih domnev na podatkih iz tipološko različnih jezikov.

Vsebina. Obravnavani pojavi so odbrani z ozirom na njihovo teoretično svežino in odmevnost v času študija. — Skladnja. — Neinterpretabilne oznake funkcijskih zvez minimalistične slovnice. — Formalne podobnosti stavčne in samostalniške zveze. — Sodelovanje med skladnjo in drugimi moduli slovnice. — Semantika. — Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez stavka: čas, vid, modalnost, govorno dejanje. — Interpretacija oblikoskladenjskih jeder funkcijskih zvez samostalniških izrazov: kvantifikacija, določnost, števnost, ipd.. — Fonologija. — Melodična zgradba fonoloških segmentov. — Avtosegmentalnost, fonotaktika in razmerja med ogrodnimi točkami. — Teorije šibljenja. — Vmesnik z morfologijo/skladnjo. — Morfologija. — Nastajanje besede v minimalistični slovnici. Model t.i. razpršene morfologije (Marantz): besede nastajajo s tvorjenjem kompleksnih skladenjskih jeder kjer koli v slovnici in na več načinov: s premikom jedra k jedru, s priklopom jedra k jedru in/ali s sestavljanjem strukturalno ali linearno stičnih jeder. — Vloga morfoloških razčlemb v razlagalni teoriji jezikovne zmožnosti.

10.15 Teorija opisnega jezikoslovja – morfologija

Cilji in kompetence. Z vsebino predavanj iz tvorbene teorije morfološke ravnine študent dopolnjuje pridobljeno znanje iz tvorbene teorije skladnje. Študent spoznava, da je razlagalna teorija besed algoritem, v katerem jezikoslovec eksplicira domneve o tem, kako govorci besede tvorimo oz. interpretiramo. S pridobljenim analitičnim aparatom tvorbene morfologije zna študent pojasnjevati intuicije, ki jih govorci imamo o besedah svojega jezika, ko prepoznavamo, kaj je nova beseda našega jezika; kakšne fonemske verige in v njih izražene pomenske sestavine tvorijo možne besede; kakšne fonemske verige in v njih izražene pomenske sestavine ne morejo tvoriti besed.

Vsebina. Predteoretično razumevanje pojma "beseda". Raziskovalni program tvorbeno teorije besed: razlagalen opis znanja besed rojenega govorca preučevanega jezika. — (Ne)motiviranost jezikovnega znaka. Ali je način, kako se pomenske sestavine jezikovnega izraza izražajo v glasovni verigi, napovedljiv? — Konkatenativna linearna morfemska morfologija. Model morfemskega razvrščanja. Model morfemskih potekov. — Fonološki, morfološki in morfofonološki poteki. — Morfologija zgodnje tvorbeno slovnice (Chomsky 1957; 1968; 1970; Lees 1960; Chomsky & Halle 1968). — Morfologija standardne tvorbeno slovnice (Halle 1973). Sodelovanje besedotvorne fonologije in morfologije (Kiparsky 1982, 1985). Domneva o ekstrinzični stavi afiksov v besedi (Siegel 1979, Selkirk 1982, Aronoff 1976) in njene pomanjkljivosti. — Razlikovanje med besedotvorjem in oblikotvorjem (Scalise 1988). Oblikotvorje kot tisti del morfologije, ki je relevanten za skladnjo; kaj je relevantno za skladnjo, je odvisno od teorije skladnje. — Zlaganje v morfologiji in skladnji. Lees 1960 : zloženske so pretvorbno reducirana oblika globinske propozicije. Fonološke, morfološke, skladijske in pomenske razlike med zloženko in skladijsko zvezo. Podobnosti med načeli, ki opredeljujejo možne besede, in skladijskimi, pomenskimi in pragmatičnimi načeli, ki opredeljujejo možne stavke (Baker 1987; Roeper 1988; Williams 1981, Selkirk 1982, Lieber 1983, Toman 1983). — Inkorporacija. Bakerjevo zrcalno načelo. Dokazovanje skladijske narave inkorporacije in protiugovori (Baker 1985, 1988; Williams in di Sciullo 1989). — Endocentričnost besede (Williams 1981) in besedne zveze; hierarhična razčlemba besede in besedne zveze; udeleženska razmerja med sestavnimi deli besede in med argumenti predikatnega izraza v skladnji, pravilo Premesti x v besedi in stavku. — Alternativna pristopa sodobne tvorbeno morfologije. (i) Domneva minimalistične slovnice, da uravnava morfologijo in skladnjo en sam sistem pravil. (ii) Leksikalistična domneva o skladijski inpenetrabilnosti besede: sodelovanje med skladijskim in morfološkim algoritmom je v slovnici zagotovljeno s substantivnimi univerzalijami in načeli, skupnimi morfološkim in skladijskim postopkom. — Minimalistična teorija jezika kot teorija oblikoskladijskih oznak in njihova vloga v skladnji.

10.16 Teorija zgodovinskega jezikoslovja

Cilji in kompetence. Razumevanje in sistematizacija univerzalnih teženj v zgodovinskem razvoju jezika in sposobnost razpoznavanja in kategorizacije pogojenih in nepogojenih jezikovnih sprememb na vseh jezikovnih ravneh ter teoretičnega predvidevanja jezikovnega spreminjanja, kar študentu omogoča induktivno in deduktivno preučevanje jezikovnega tkiva.

Vsebina. Raziskovalni cilji in metode zgodovinskega jezikoslovja. Diahroni vpogled v mehanizme spreminjanja jezika na vseh jezikovnih ravneh. Teorija glasovne spremembe (domneva o redovitosti, razmerje do fonologije, asimilatorne spremembe, disimilatorne spremembe, meta-teza, epenteza, odprava hiata, glasovne spremembe v odvisnosti od zgradbe in funkcije besede). Vrste in težnje jezikovnih sprememb, pogojenih z analogijo. Problematika jezikov v stiku (izposojanje, narečja, koine, pidžin, kreolski jeziki). Historična semantika. Spremembe na ravni skladnje. Sistematizacija vedenja o načelih primerjalne metode ter interne in eksterne rekonstrukcije ter njune bistvene vloge pri diahronem preučevanju katerega koli jezika.

10.17 Usvajanje jezika

Cilji in kompetence. Predmet je uvod v področje usvajanja jezika. Študent se seznanja z osnovnimi pojmi na tem področju, kot so Platonov paradoks, kritična starost, zorenje, itd. Pri predmetu se študent seznanja z glavnimi vprašanji glede pojavnosti jezikovnega znanja pri otrocih, mentalnim slovarjem ter z usvajanjem na osnovnih jezikoslovnih ravneh, kot so skladnja, morfologija, fonologija. Seznanja se tudi z raziskavami na področju usvajanja slovenskega jezika.

Vsebina. Osnovni pojmi (fenomen usvajanja jezika, slovnični pojmi in omejitve, kritična starost) — Metodološka izhodišča — Usvajanje fonologije — Usvajanje besedišča — Usvajanje morfologije — Usvajanje skladnje — Razlika med usvajanjem jezika ter usvajanjem ostalih kognitivnih zmožnosti — Motnje v jezikovnem razvoju — Pregled raziskav s področja usvajanja slovenščine

10.18 **Vežalna fonologija 1**

Cilji in kompetence. Študent se spozna s problematiko razlage delovanja fonološkega dela jezikovne zmožnosti. Pozna in razume ustroj teorije vezalne fonologije. Sposoben je aplicirati teorijo vezalne fonologije na poljuben jezik. Zmožen je kritičnega ovrednotenja fonoloških teorij in analiz fonoloških pojavov v teh teorijah.

Vsebina. Reprezentacija fonoloških segmentov in fonološkega dela slovarskih enot. Narava fonoloških procesov in njihova pogojenost s fonološkim okoljem. Avtosegmentalna teorija. Teorija elementov. Premena med ničto in samoglasniško stopnjo kot posledica razmerja strogega vezanja. Lenicijski procesi kot posledica ostalih razmerij med ogrodnimi točkami. — Zgledi tudi iz slovenskega jezika.